

ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В МІЖГАЛУЗЕВОМУ ІНСТИТУТІ БЕЗПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ ДЕРЖАВНОГО ВНЗ «НГУ»

Т.В. Раціна

(Україна, Дніпропетровськ, ДВНЗ «Національний гірничий університет»)

Дистанційне навчання – нова організація освітнього процесу, що ґрунтується на використанні як кращих традиційних методів навчання, так і нових інформаційних та телекомунікаційних технологій. Дистанційне навчання дає змогу впроваджувати інтерактивні технології викладення матеріалу, здобувати повноцінну освіту, підвищувати кваліфікацію співробітників.

Дистанційне навчання пропонує декілька різних технологій, які можуть бути використані при проведенні навчання. Базовою технологією дистанційного навчання є технологія, побудована на використанні Інтернет-технологій. Кожен престижний вищий навчальний заклад, враховуючи ринок праці, що розвивається, має бути стурбований рівнем знань фахівців, що випускаються ним, оскільки це багато в чому визначатиме в умовах ринкової економіки його фінансове положення. Міжгалузевий інститут безперервної освіти Державного ВНЗ «НГУ» приділяє велику увагу до впровадження дистанційного навчання. Викладачі вечірньої форми навчання на сьогодні вже використовують дистанційні курси з таких дисциплін: «Технологія створення програмних продуктів», «Комп'ютерна математика», «Дискретна математика», «Прикладна комп'ютерна графіка», «Філософія», «Алгоритмізація та програмування». Для самостійної підготовки студенти використовують лекційні та лабораторні матеріали через дистанційні засоби.

Стимулом для дистанційної освіти має бути усвідомлена потреба до отримання бракуючих знань, а не бажання отримати документ про вищу освіту. У сучасних умовах такий стимул може бути у фахівців з вищою освітою, що сформувалися, мають досвід роботи і бажають отримати додаткові знання, необхідні йому для ефективнішої або більше високооплачуваної роботи, або, виходячи з його особистої оцінки попиту і пропозиції на ринку праці, отримати нову спеціальність. Особливо слід зупинитися на підготовці учбового процесу в інформаційному, методичному, організаційному і технічному плані.

Методичне забезпечення має на увазі таку побудову учбового процесу, яка дозволяє самостійно вивчати предмет. На сайті МІБО можливо знайти робочі програми з дисциплін відповідного напрямку чи спеціальності, методичні посібники, а також інформацію, яка стосується організаційно-навчального процесу, а саме навчальні плани, графік навчального процесу, розклад занять. При створенні системи дистанційної освіти необхідно передбачити технічне забезпечення для наступних процесів:

- підготовки усіх навчально-методичних матеріалів на машинних носіях;
- організації доступу студентів до навчально-методичних матеріалів через комп'ютерну мережу;
- організації оперативного зв'язку по мережі із студентами для проведення консультацій;

- організації доступу студентів до довідково-бібліографічної системи бібліотеки учбового закладу.

Ефективність дистанційного навчання безпосередньо залежить від тих викладачів, хто веде роботу зі студентами в Інтернеті. Це повинні бути викладачі з універсальною підготовкою, які володіють сучасними педагогічними та інформаційними технологіями, психологічно готові до роботи з молоддю в новому навчально-пізнавальному мережевому середовищі.

У теперішній час в освіті все частіше використовується термін "комп'ютерна грамотність", що визначає міру оволодіння комп'ютерними та інформаційними технологіями в тому або іншому ступені та уміння реалізовувати накопичені знання. Комп'ютерна грамотність є невід'ємним компонентом інформаційної грамотності, яка у свою чергу має на увазі, передусім, роботу з інформацією: її пошук, обробку та перетворення. Комп'ютерна та інформаційна грамотність – найважливіші умови для ефективної і продуктивної діяльності людини в сучасному інформаційному суспільстві. Існує ряд способів для створення необхідних умов підвищення комп'ютерної і інформаційної грамотності тих, що навчаються. Одним з них є дистанційне навчання, сприяє не лише розвитку комп'ютерних і інформаційних технологій загалом, але і підвищенню ефективності освітнього процесу зокрема. Швидкий розвиток принципово нового напрямку в освітній сфері неминуче привів до появи великої кількості проблем. Швидкість подальшого розвитку технологій дистанційного навчання багато в чому залежить від того, наскільки успішно будуть вирішені існуючі на сьогодні проблеми [2].

Можна виділити наступні основні проблеми у сфері технологій дистанційного навчання :

1. Різноманітність термінології в області дистанційного навчання і інформаційних технологій в освіті.

2. Проблема визначення еквівалентності дистанційних курсів і визнання дистанційного утворення на ряду з традиційною очною освітою.

3. Фінансування дистанційних освітніх програм і проектів в освітніх установах різного рівня.

4. Мовна проблема при імпорті (експорті) освіти. Дистанційні курси розроблені на одній мові, зажадають значних інвестицій для їх перекладу іншою мовою, включаючи необхідність обліку соціальних, культурологічних і інших особливостей регіону, де проводитиметься дистанційне навчання.

5. Недостатнє залучення студентів - учасників дистанційного учбового процесу до обговорення проблем навчання в дистанційній формі.

6. Відсутність механізмів забезпечення ефективності і якості дистанційного навчання і вимог до оцінки якості електронних видань для дистанційного навчання.

7. Відсутність достатньої кількості фахівців у сфері технологій дистанційного навчання, що мають необхідний рівень компетенції.

Велика кількість учбових закладів, компаній, державних організацій впроваджують в учбовий процес технології дистанційного навчання. На

сьогодні дистанційне навчання у МІБО Державного ВНЗ «НГУ» переживає період стрімкого розвитку. Для підвищення ефективності організації процесу дистанційного навчання необхідно проаналізувати існуючі методи і технології адаптації навчальних систем та обґрунтувати доцільність їх використання у професійній підготовці майбутніх фахівців відповідно до різних форм організації дистанційного навчання.

Список літератури

1. Антонов, В.М. Сучасні комп'ютерні мережі. [Текст]: / В.М. Антонов. К., 2005.–С 480.
2. Колин, К.К. Фундаментальные основы информатики: социальная информатика. [Текст]: Учеб. пособие / К.К. Колин. – М., Деловая книга, 2004.
3. Хассон, В.Д. Критерії якості дистанційної освіти. [Текст]: / В.Д. Хассон, Е.К. Вотермен. – Вища школа, 2008.

ПРОБЛЕМЫ ДИСТАНЦИОННОГО ОБРАЗОВАНИЯ

Т.В. Морозова

(Украина, Днепропетровск, КУСЗ приют «Барвинок»)

Дистанционное образование представляет собой особый вид обучения, при котором контакт преподавателя со студентом осуществляется через Интернет-связь; задания и экзаменационные тесты пересылаются через электронную почту; по окончании курса выпускнику предоставляется диплом, равный по значимости полученному в результате усвоения классической образовательной программы. Растущую популярность дистанционного образования легко объяснить тем, что Интернет и компьютерные технологии все прочнее входят в жизнь современного человека. Достаточно сомнительные плюсы технологии дистанционного образования такие как, студент получает возможность заниматься в индивидуальном темпе, адаптированном под его биоритмы и суточную динамику его работоспособности.

Но, рассуждая о дистанционном образовании, нельзя не отметить и его существенные минусы:

- Проблема законодательной базы дистанционного обучения;
- Важная роль постоянного доступа к электронным источникам информации в виде электронных книг, обучающих видео, что представляет существенную проблему для тех, у кого нет качественного Интернет-соединения;
- Необходимость жесткой самодисциплины, самоконтроля и самостоятельности;
- Отсутствие прямого контакта с преподавателем может существенно снизить эффективность усвоения знаний в ходе учебного процесса.

В результате открытия, сделанное итальянским ученым, директором Института физиологии Джакомо Риззолатти (Giacomo Rizzolatti), было доказано, что нервные клетки головного мозга, которые способны управлять определенными процессами в собственном организме, например каким-то